

WOJEWODA POMORSKI

WI.III/KH/0911/001/1/10

Gdańsk, 08.11.2010r.

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Działając na podstawie art. 79 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym /Dz. U. z 2001r. Nr 142 poz.1592 ze zm./ w związku z oświadczeniem Przewodniczącego Rady Powiatu Tczewskiego z dnia 5.11.2010r. o braku możliwości dokonania poprawek do uchwały w następstwie zawiadomienia Wojewody Pomorskiego z dnia 4.11.2010r.

stwierdzam nieważność

§ 3 ust.1 i 2 uchwały Nr LV/345/10 Rady Powiatu Tczewskiego z dnia 28 września 2010r. *zmieniającej uchwałę w sprawie stawek opłat za zajęcie pasa drogowego oraz brak określenia w tej uchwale sposobu obliczenia opłaty za zajęcie pasa drogowego w celu, o którym mowa w § 1 pkt 3 uchwały jako iloczynu liczby metrów kwadratowych powierzchni pasa drogowego zajętej przez rzut poziomy obiektu budowlanego albo powierzchni reklamy, liczby dni zajmowania pasa drogowego i stawki opłaty za zajęcie 1 m² pasa drogowego.*

Uzasadnienie

Przedmiotową uchwałą, w podstawie prawnej której przywołano art. 40 ust. 8 ustawy z dnia 21 marca 1985r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2007r. Nr 19, poz. 115 ze zm.), Rada Powiatu Tczewskiego ustaliła stawki opłat za zajęcie pasa drogowego dróg gminnych na cele niezwiązane z budową, przebudową, remontem, utrzymaniem i ochroną dróg, dotyczące m.in.:

- umieszczania w pasie drogowym urządzeń infrastruktury technicznej niezwiązanej z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego, (§ 3 uchwały),

Zgodnie z treścią art. 40 ust. 3 cyt. ustawy o drogach publicznych za zajęcie pasa drogowego pobiera się opłatę, przy czym zgodnie z treścią ust. 8 tego artykułu, organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego ustala dla dróg, których zarządcą jest ta jednostka wysokość stawek opłaty za zajęcie 1 m² pasa drogowego w celach wymienionych w art. 40 ust. 2 pkt 1-4, przy czym w art. 40 ust. 8 zawarte są górne granice tych stawek.

Art. 40 ust. 9 tejże ustawy stanowi, iż przy ustalaniu stawek uwzględnia się kategorię drogi, której pas drogowy został zajęty, rodzaj elementu zajętego pasa drogowego, procentową wielkość zajmowanej szerokości jezdni, rodzaj zajęcia pasa drogowego oraz rodzaj urządzenia lub obiektu budowlanego umieszczonego w pasie drogowym.

Z analizy wymienionych wyżej przepisów ustawy o drogach publicznych, na co wskazuje wyraźnie orzecznictwo sądów administracyjnych, wynika jedynie możliwość zróżnicowania stawki opłaty ze względu na przesłanki wymienione w art. 40 ust. 9 tej ustawy. Przepis ten wymienia je w sposób zamknięty, enumeratywnie. Wyliczenie oznacza, iż rada nie może brać pod uwagę innych czynników.

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu w uzasadnieniu wyroku IV SA/Wr 465/04 z dnia 2 lutego 2006 r. jasno stwierdził, iż art. 40 ust. 8 i 9 ustawy o drogach publicznych nie upoważnia rady gminy do ustalenia stawek opłat dla określonej kategorii podmiotów, wyraził przy tym pogląd, iż pod pojęciem „rodzaj zajęcia pasa drogowego” należy rozumieć rodzaje zajęć pasa drogowego wymienione w art. 40 ust. 2 tejże ustawy lub ich uszczegółowienie dokonane w samej uchwale, przy czym uszczegółowienie to nie może mieć charakteru podmiotowego, skoro ustawowe rodzaje zajęć mają charakter wyłącznie przedmiotowy.

Podobnie WSA w Warszawie w uzasadnieniu wyroku VI SA / Wa 1824/07 z dnia 6 lutego 2008 r. wskazał, iż żaden z czynników wymienionych w art. 40 ust. 9 ustawy o drogach publicznych nie obejmuje kategorii podmiotu zajmującego pas drogowy, przy czym zdaniem Sądu niedopuszczalne i sprzeczne z zasadą równości wobec prawa wyrażoną w art. 32 Konstytucji RP jest różnicowanie stawek opłat za zajęcie pasa drogowego w zależności od źródła finansowania prowadzonych robót.

Badając sprawę zajęcia pasa drogowego w innej sprawie WSA w Gdańsku w wyroku III SA/Gd 247/09 orzekł, iż „zgodnie z art. 32 ust.1 Konstytucji wszyscy są wobec prawa równi i wszyscy mają prawo do równego traktowania przez władze publiczne a pamiętać należy, że opłata za zajęcie pasa drogowego jest daniną publiczną mającą powszechny i obligatoryjny charakter. A zatem powinna obciążać w jednakowym stopniu każdy podmiot, który zajmuje

pas drogowy. Sprzeczne z powyższą konstytucyjną zasadą, jest zróżnicowanie opłaty z uwagi na podmiot finansujący inwestycję w związku z którą zajęcie następuje”.

Z powyższych względów organ nadzoru ocenia jako przekraczające ustawowe kompetencje wynikające z art. 40 ust. 8 i 9 ustawy o drogach publicznych zapisy przedmiotowej uchwały Rady Powiatu Tczewskiego o obniżeniu stawki za zajęcie pasa drogowego w celu umieszczenia urządzeń wodociągowych i kanalizacyjnych ze względu na wnioski gmin z terenu powiatu tczewskiego postulujące o zmniejszenie opłat z tytułu umieszczania w pasie drogowym właśnie tych urządzeń (§ 3 ust.1 i 2 uchwały oraz jej uzasadnienie), a tym samym nie uwzględnienie wniosku DOVISTA POLSKA HOLDING sp. z o.o. w Wędkowicach o ustalenie stawek w wysokości jednakowej dla wszelkich umieszczanych w pasie drogowym urządzeń.

Ponadto zdaniem organu nadzoru nie określenie w uchwale sposobu obliczenia opłaty za umieszczanie w pasie drogowym obiektów budowlanych niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego oraz reklam powoduje wątpliwości interpretacyjne i dwuznaczność uchwały.

W tym stanie rzeczy należało stwierdzić nieważność przedmiotowej uchwały w wymienionym zakresie.

Od niniejszego rozstrzygnięcia nadzorczego służy skarga do Wojewódzkiego Sadu Administracyjnego w Gdańsku w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia za pośrednictwem Wojewody Pomorskiego.

Wz. Wojewody Pomorskiego
Michał Owczarczak
Wicewojewoda Pomorski